

Sortida de tres dels joves de la presó de Pamplona ■ EFE

Els cinc integrants de La Manada ja són lliures

L'executiu espanyol es mostra "sorrès" per la sentència, i la fiscalia, l'Ajuntament de Pamplona i el govern foral hi presenten recurs

BOIA
•NIT
by Manuel Valls

SPECIAL COCKTAILS FOR AMAZING NIGHTS CADAQUÈS

179142-11350284

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Barcelona

DISSABTE • 23 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14676 - AVUI / Any XL. Núm. 13546 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Torra planta cara al rei

ACTE • El president assisteix a la inauguració dels Jocs a Tarragona i anuncia que no convidarà mai més la casa reial

FET • Lliura l'informe del Síndic sobre la violència de l'1-0 a Felip VI mentre el govern del PSOE defensa el discurs del 3-0

El president Torra lliurant al rei espanyol l'informe del Síndic i un llibre de fotografies de l'1-0 ■ GENERALITAT DE CATALUNYA

L'ESPORTIU

Jocs sense treva

Felip VI inaugura uns Jocs que comencen amb poc lluïment i amb polèmica política

TARRAGONA
2018

Girona elogia el president

Madrenas Iloa la decisió "valenta" de Torra de deixar el càrrec de la Fundació Princesa de Girona

JALPI AVENTURA

VINE A FER EL MICO AMB TOTA SEGURETAT

A Arenys de Munt, Parc de tirolines per a totes les edats en plena natura.

Vine amb la família, amics, escola, casals o festes d'aniversari!

SINCOCC GIRONA

www.jalpiaventura.com
637 854 404

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Els germans Roca són nostres

Als germans Roca els ha caigut la monarquia al damunt. A plom. És un pes difícil de suportar, perquè arrossega segles d'immoralitat i el cinisme recent i extrem d'un discurs que passarà a la llarguíssima història de la desvergonya borbònica. En aquest sentit, la fermesa de les institucions democràtiques de Girona, exemplars en el seu discurs republicà, ha empès Felip VI a pressionar brutalment a l'àmbit privat, allà on la resistència es fa tan complicada que acaba compromentent la pròpia supervivència. Per això el vèrtex de l'Estat ha decidit prendre el Mas Marroch com a cap de pont a Catalunya i els germans Roca com a ostatges polítics d'un règim que pega i empresona per tal de perpetuar-se. Sense miraments, com sempre. Amb la prepotència de la força i la supèrbia del que amenaça. Per

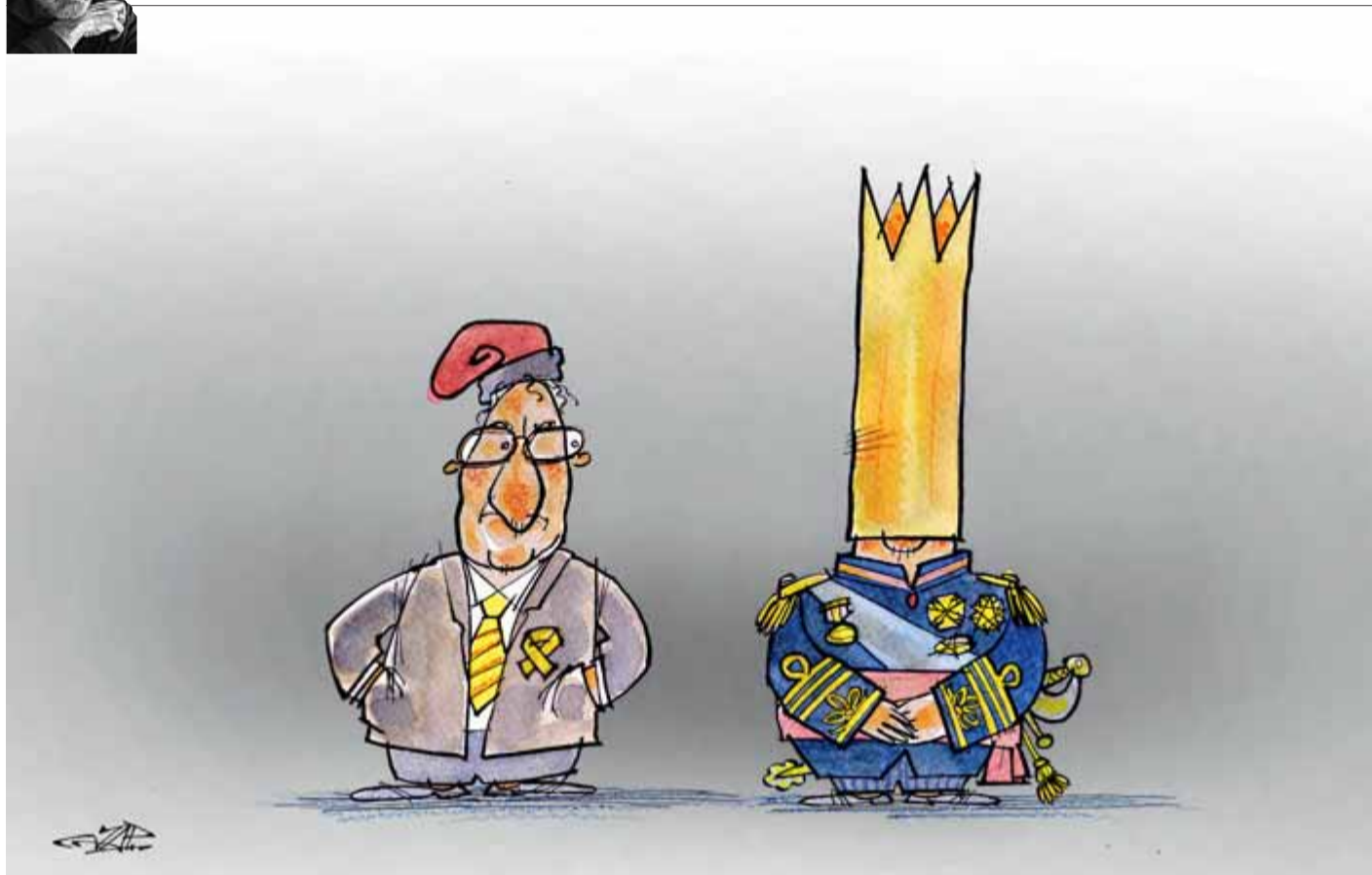
Per això el vèrtex de l'Estat ha decidit prendre el Mas Marroch com a cap de pont a Catalunya i els germans Roca com a ostatges polítics

tot això hem d'evitar caure en el parany borbònic de desacreditar el projecte dels germans Roca. Són gent inequívocament compromesa amb el país, que han demostrat excel·lència internacional i que, honestament, utilitzen eines com el patrocini del BBVA, un dels símbols de l'Ibex, per fer créixer un projecte professional ple de caràcter i identitat. No cal ser gaire llest per imaginar quina mena d'advertències els hauran fet arribar. Volen treballar, tots ho volem. Volen anar més lluny, tots ho volem. El fill del successor de Franco arribarà i se n'anirà, amb tot el seguici colonial al darrere i la parafernàlia pròpia dels règims que basen el seu poder en la intimidació. Els germans Roca i tots els professionals que treballen amb ells, en canvi, continuaran on han estat sempre, prestigiant aquest país, la gastronomia que l'honora i els vins que fan tan especial aquesta terra. Ells tindran un dia, a contracor, però els germans Roca seran sempre nostres. El Borbó ho sap i nosaltres no ho hem d'oblidar. Hola i adéu, Felip.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La pintada

Baixo a mar per segon dia seguit aquesta temporada. En un mur del capdavant del carrer de Sant Agustí hi havia ahir una pintada que insultava Albert Rivera, el cap de Ciutadans. Avui hi ha passat la brigada municipal de la neteja. Ha tapat l'insult però ha mantingut el nom de l'ofès, que ara s'ha convertit en una promoció de la seva persona. No estic en condicions de dir si la neteja discriminatòria ha estat una iniciativa de la brigada o si són instruccions emanades del govern municipal, que és del PSC. M'agradaria pensar que la brigada i el govern s'han mantingut inactius i que Ciutadans s'ha pres la justícia reparadora per la seva mà. La pintura que tapa l'insult és d'un vermell diluït. Al costat del nom d'Albert Rivera hi ha un cor de vermell encès. Faria aquestes coses la brigada? En qualsevol cas, és el que ve.

A la mateixa hora que anava a mar, a Badalona el PSC feia fora l'alcaldeessa d'esquerres Dolors Sabater amb el patrocini del PP i del partit d'Albert Rivera. El PSC governarà només amb tres regidors. A la meua ciutat, que és

“La brigada ha esborrat l'insult però no el nom de l'ofès

a vint quilòmetres de Badalona, el PSC ho fa amb sis. Al començament havia pactat amb CiU. Amb motiu del referèndum del primer d'octubre, CiU va passar a l'oposició. Ho vaig censurar i ho segueixo fent. El PSC debilitat comença a observar virtuts al PP i al partit que lidera l'insultat i indultat del carrer de Sant Agustí. A Badalona, el PSC només podrà governar set mesos. Confia, en aquest lapse, prestigiarse i guanyar les eleccions programades per l'any que ve. El PP i Ciutadans tenen la mateixa aspiració però de moment garantiran que Dolors Sabater i els seus socis d'ERC no tornin. Els matei-

xos partits que lamenten que el “procés” hagi trencat “l'eix social” per afavorir l’“eix nacional”, reforcen l'anticatalanisme català i s'alien amb la dreta i l'esquerra. “Els ajuntaments segueixen una dinàmica no sempre coincident amb la política general”, es diu sempre. Tothom va entendre i celebrar la moció de censura contra el PP corrupte i políticament inútil que va afavorir l'ascens del PSOE al govern de Madrid i va deixar estabornit Ciutadans, partit falangista nascut per ser anticatalanista. A escala local es veu que s'observa d'una altra manera. A Badalona, el PP i Ciutadans són útils per a l'apèndix català del PSOE. Ho entén i celebra, la gent? Ho veurem a les eleccions d'aquí a set mesos. I a Mataró? Els set mesos se'ns faran llargs i inquietants mentre al carrer de Sant Agustí la brigada no esborri Albert Rivera i el cor vermell.

Un senyor que torna de la platja diu als que hi van: “Avui l'aigua està tan tranquil·la com ahir, i més neta.” És veritat que ahir hi havia alguns residus en suspensió i algunes bombolles. I freda? Fredíssima.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/z4jub2>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

“No podem fer com si res”

El president Quim Torra va fer ahir una intervenció dura i contundent. Després d'uns quants dies marejant la perdiu, va anunciar que anit seria a la inauguració dels XVIII Jocs d'en Ballesteros (perdó, vull dir del Mediterrani) però va posar els punts sobre les is en la relació amb la Casa Reial. Torra va ser ahir a Tarragona al costat del rei Felip VI (“és casa nostra i no foragitaran el govern i el president de casa nostra mai més”) però va consumir el trencament amb la Casa Reial. “No podem fer com si res”, va dir. I va fer una llarga llista de perquè: pels presos, pels exiliats, pel discurs del 3-O, per la negativa del rei al diàleg i per tot un munt de coses que no els repetiré. La decisió de Torra d'anar ahir als Jocs d'en Ballesteros (perdó, del Mediterrani) es pot entendre o no (jo mateix trobaria arguments per defensar una cosa o l'altra), però l'actitud que a partir d'ara el pre-

“Torra va confirmar ahir que la ruptura amb el rei ja no és només emocional sinó ara també institucional

sident i el govern català tindran amb el rei d'Espanya és contundent: “A partir d'ara, cap membre del govern no assistirà a cap acte del rei; i a partir d'ara no es convidarà el monarca a cap acte organitzat per la Generalitat.” Més que conclouent, definitiu. Torra va confirmar que la ruptura emocional amb el rei ara ja és una ruptura for-

mal, institucional. El govern català consuma el trencament amb la monarquia (de fet, en el seu discurs d'investidura ja va dir allò de “farem república”) i s'interpreta que la setmana vinent el govern català ja no serà present a la cerimònia d'entrega dels premis Fundació Princesa de Girona, que són aquells premis que porten el nom de la filla del rei i de Girona però que s'han de donar fora de Girona perquè a Girona no els volen. “No hi ha normalitat a Catalunya”, deia Torra en començar la seva intervenció. I és evident. Hi ha presos, hi ha exiliats i hi ha centenars de persones que d'una manera o altra se senten perseguides. I ara un govern que es planta amb el rei. Decisió contundent, la de Torra, que té molt a veure amb aquest “no podem fer com si res”. Torra, ahir, no va fer com si res. Tampoc ho va fer el rei el 3-O. I això no hauria d'impedir que Torra i Sánchez avancessin el 9-J.

EDITORIAL

El rei ha abdicat del seu paper

El president de la Generalitat, Quim Torra, va ser ahir a la inauguració oficial dels Jocs del Mediterrani, l'esdeveniment esportiu que es desenvolupa a Tarragona fins l'1 de juliol. Torra havia de ser a Tarragona ja que els Jocs del Mediterrani és un esdeveniment esportiu de primer ordre, que se celebra a Catalunya i pel qual les administracions catalanes, Generalitat, Diputació de Tarragona i Ajuntament, han lluitat fins a l'extenuació. Torra i el seu equip ho sabien, i per això van ser a Tarragona ahir a la nit. Ara, el govern català també tenia clar que no pot actuar com si res no hagués passat, perquè la situació no és pas normal, amb presos polítics, exiliats i milers de represaliats. Per tant, quan visita Catalunya el rei Felip VI, la persona que, amb el seu discurs del 3-O, no només va justificar la violència policial indiscriminada de l'1-O sinó que va animar a continuar la repressió des de tots els àmbits, no es pot actuar com si res.

Des del sobiranisme sempre s'ha defensat que la millor sortida a aquesta crisi d'encaix era la negociada, sempre s'ha defensat el diàleg, però la resposta de l'Estat espanyol ha estat la judicialització i la repressió. L'operació diàleg del PP va ser una simple operació de màrqueting, i està per veure quina és la intenció real del PSOE. En tot cas, la Casa Reial va renunciar el 3-O al seu paper d'àrbitre i manté aquesta renúncia ja que davant la demanda d'una reunió, i d'un paper diferent, dels expresidents Artur Mas i Carles Puigdemont i el president Torra, passa la pilota al PSOE quan, per exemple, sí que ha rebut a La Zarzuela altres presidents autonòmics acabats d'escollir. Davant d'això, és ben normal també el trencament de relacions del govern català amb la Casa Reial, perquè ha estat el rei qui ha abdicat del seu paper.

De reüll

Maria Palau

Museus venuts

La missió dels museus públics és conservar i difondre els seus fons. Els seus que vol dir de tots: és el que té el concepte públic. Per dur a terme aquesta tasca, els centres, grans, mitjans i petits, necessiten uns recursos econòmics que per si mateixos, és a dir, amb la venda d'entrades, no cobreixen ni de casualitat. D'aquí la dependència que tenen de les partides que els destina l'administració. Els últims anys, aquesta s'ha anat desentenant de la seva responsabilitat amb excuses que ara no venen al cas, ha llimat les aportacions i ha

El videoclip de Beyoncé al Louvre reobre el debat de la privatització dels centres

llançat un missatge cru als museus: busqueu-vos la vida. A l'americana, per ser precisos. Així és com els equipaments van decidir llogar els seus espais per a esdeveniments exclusius d'empreses. Però la cosa s'ha acabat sortint de mare. Fa uns anys, el MNAC va tancar el Palau Nacional per a la celebració del

casament d'un multimilionari indi. I aquesta setmana no s'ha parlat de res més (i mira que hi ha temes del món de la cultura per parlar) que del videoclip que ha gravat la cantant Beyoncé al Louvre de París, també a cop de talonari, és clar. Tornant a la definició de parvulari amb què hem començat aquest article, la pregunta és fins on estan disposats els museus a denigrar la seva funció social amb aquestes aliances tan descaradament mercantilistes. Potser aconseguiran quadrar els números, però a l'art el faran molt més pobre i cada vegada menys de tots.

Les cares de la notícia

ALCALDE DE TARRAGONA

Josep Fèlix Ballesteros Premi a la tenacitat

Un any després del que estava previst, finalment ahir es van inaugurar els Jocs Mediterranis Tarragona 2018; uns Jocs que no s'haurien fet sense la tenacitat de l'alcalde i les aportacions de la Generalitat, la Diputació de Tarragona, l'Ajuntament i els patrocinadors privats.

DELEGADA DEL GOVERN ESPANYOL A CATALUNYA

Teresa Cunillera Més oferta de diàleg

Amb la presa de possessió de la nova delegada s'obre una porta al diàleg per buscar acords en matèries socials i d'infraestructures, com va dir ella mateixa. I la possibilitat que des de la delegació del govern es deixi de perseguir ajuntaments i càrrecs electes que defensen la independència.

DIBUIXANT DE CÒMIC

Daniel Torres Fer de la fantasia realitat

El darrer àlbum del dibuixant valencià Daniel Torres, *Picasso en la Guerra Civil*, pren la tesi fictícia que Picasso tenia una gran pena: no haver pogut aixecar un fusell per lluitar per la República. Utilitzant com a protagonista el pintor, planteja una ficció que ben bé podria ser realitat.

Tal dia com avui fa...

1 any

Tot llest

El govern posarà en marxa un web per resoldre els dubtes i s'engegarà una campanya explicativa de les garanties i l'operació a 200 municipis.

10 anys

El PP i l'oposició

El líder del PP es compromet ara a una oposició constructiva. Proposarà d'entrada a Zapatero mesures per reconduir la situació econòmica.

20 anys

Port Aventura

La multinacional Universal Studios invertirà uns 250.000 milions en els pròxims 15 anys per crear una nova àrea temàtica dedicada al cinema.

Full de ruta

Toni Brosa

Indefensió i submissió

El món està dividit entre els maltractadors i els maltractats i Espanya ja li ha fet saber a Catalunya unes quantes vegades al llarg dels últims 500 anys quin paper han de jugar els uns i els altres. Els espanyols tenen la força i, per tant, el poder, i en conseqüència el destí dels catalans és sotmetre's als designis de Madrid o assumir que els cauran hòsties. Aquest principi fonamental no ha generat cap maldecap a reis i dictadors; el problema és la democràcia. Per això s'han ideat tots els eufemismes imaginables per viure aquesta experiència extrema de la forma més natural i indolora possible. Digues-li Constitució, pacte de convivència, fraternitat, federalisme, Estat de les autonomies, estat de dret, Estatut d'Autonomia i un llarg etcètera. Tots són conceptes plens de bones intencions, però no afronten el problema real, que és una relació de convivència basada en la indefensió i la submissió d'una de les parts. L'única eina que serveix per formalitzar una relació basada en la llibertat i el pacte és el

No hi ha llibertat ni pacte de convivència possible entre maltractat i maltractador

referèndum d'autodeterminació, però això, per a Espanya, és l'anticrist, l'inombrable, l'impossible, perquè qüestiona el principi fonamental (recordin: tu manes i jo obeeixo, si no, em mates). L'1 d'octubre exhibeix això amb tota la seva cruesa i, justament per això, a més de per defensar el principi, tot el que ha vingut després és pura venjança. Una venjança d'Estat del TC, el Suprem, l'Audiència Nacional, el Tribunal de Comptes, el govern d'Espanya, la fiscalia, la Guàrdia Civil, la Policia Nacional, el rei i uns quants jutjats; i una venjança social que pren cos en totes i cada una de les miserables agressions físiques o verbals perpetrades amb total impunitat. Per això uns arriben a la condemna en llibertat i prèvies totes les sentències possibles i altres són emmanillats, tancats i condemnats sense judici, silenciats testimonis, obviant proves i vulnerant drets. Per això un moviment pacífic i democràtic com el sobiranisme està sent criminalitzat com a violent i colpista. Per això un simple llaç groc genera cada dia agressions, insults, violacions de drets i fins i tot rabietes polítiques. I, és clar, davant d'aquest panorama, hi ha qui creu que cal tornar a l'Estatut de 2006. Eureka!

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

El vi de l'Empordà

Potser em crida més l'atenció aquest vi, que cada vegada té més adeptes, pel fet que a la botiga de casa de Sant Feliu de Pallerols, a la Garrotxa, un supermercat d'abans d'aquells que venien vetes i fils, paraigües de pastor, immensos, camises i americanes de vellut, i per Reis joguines de tota mena, en aquella botiga, dic, un bon dia va aparèixer un enorme bocoi, que es va omplir de vi de Llançà. A casa també veníem vi. Amb la sort, almenys per a mi, que a casa hi havia pocs calés, ja he dit alguna vegada que érem 10 germans, però mai va faltar el porró damunt la taula a l'hora dels àpats. I encara salivejo quan penso en aquells talls de pa i vi ensucrat, que ens feia les delícies del berenar. I no us penseu, no, el vi negre hi era amb abundància fins al punt que havíem de posar un plat perquè no se'ns trenqués el tall de pa. Doncs sí, a casa també havíem venut vi de l'Empordà.

JA DE GRAN, quan em vaig instal·lar a

Tor, vaig començar a anar a comprar vi a la cooperativa d'Espolla, servit amb aquelles capsos que contenen un recipent ben protegit, que fa que el vi es conservi. Abans eren de vint litres i ara, de quinze. Ja em va bé perquè m'he fet gran i els de vint em pesaven molt. Com a vi de taula no en bec d'altre, el porró sempre a la nevera, estiu i hivern, tot i que he de reconèixer que cada vegada més els vins de l'Empordà, tots, ja siguin de taula o embotellats, són una delícia. Deu ser per això que amb uns altres amics, mensualment, fem la ruta del vi, que ara ja és oficial i es troben rètols a les carreteres. Comencem a Vilajuïga –aprofitem per comprar la millor aigua del món, que espero que aviat es tornarà a vendre–, ens aturem a Garriguella i acabem a Espolla. Moltes varietats de vi, sense oblidar l'oli, una altra delícia de l'Empordà.

FA UNA SETMANA, el bon amic Xavier Albertí ens va convidar, als que havíem estat del Consell Editorial d'El Punt Avui, a conèixer el seu celler de

Cantallops, que té un nom ben adequat, Vinyes dels Aspres. Un altre descobriment. Bàsicament em va impressionar perquè vaig veure que aquell vi era fet més amb el cor que amb el cap, tot plegat dirigit per en David, un jove enginyer que havia nascut enmig d'aquelles vinyes, per cert fill d'un alcalde del poble, que procedia ni més ni menys que de la meua terra, Sant Feliu de Pallerols, amb qui teníem molt bona amistat, en Josep Molas. Cada ampolla de vi és un tresor. Em costava veure en Xavier, un home al qui sempre havia lligat amb el món dels embotits amb fàbrica a Campllong, il·lusionat pel món del vi. És clar, diguem-ho tot, ell descendeix d'aquests indrets.

VAM FRUIR D'UN BON VI i d'un espectacle a l'aire lliure –*Fragments de converses. Epistolari Toldrà-Clausells*– amb Queco Novell, Xavier Ricart i la violinista Cèlia Johé, acompanyats per la tramuntana i amb la participació del president de la Generalitat, en Quim Torra. Més, impossible.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Refugiats

■ O asilats, o migrants (ara els han tret la e), no sé pas ben bé què són ni com anomenar-los. El que sí que sé és que són persones amb uns drames i uns patiments al darrere que aquí no podem ni imaginar-nos. Els hem de salvar? Sens dubte! Els hem d'acollir? I tant! Algú es pensa que fan aquests terribles viatges per plaer o caprici?, jo no! Dit això, estic convençut que aquesta no és, ni de bon tros, la solució. La solució ha de ser que aquestes persones no es vegin empeses a prendre el camí de l'exili, que puguin guanyar-se la vida dignament als seus llocs d'origen, ajudant-los que les condicions de vida als seus respectius països puguin millorar prou perquè marxar ni els passi pel cap. Només pot ser ajudant-los allí i garantint que les ajudes arribin a les mans correctes i no es *perdin* pel camí.

Com s'ha de fer? No ho sé pas, però amb la quantitat d'organismes estatals i supra-estatals, ONG i altres, algú ho hauria de saber i tenir prou capacitat per implementar-ho. El que està clar és que només acollint gent, que ho hem de fer, no resoldrem el problema.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

Ara, o no encara?

■ Des del dia dels cops de porra policials a tants i tants ciutadans, demòcrates reals, que van plantar cara a les brutals feres uniformades, envaint carrers i voreres, que Catalunya ja no es mira a si mateixa com si només tingués motius de queixa. Quants som els que creiem que ja fa massa que dura la immunda podridura de Madrid i hem dit prou al maligne regne espanyol amorrat a les mans monarquies que súbdits ens vol?

Ja no és qüestió d'esperar temps millors perquè separar-se d'Espanya no sigui un fet galdós, sinó d'aspirar al màxim triomf d'una terra que se sap prou digna i oberta perquè tothom senti que hi cap. Es tracta d'entendre que la violència d'un Estat que es diu de dret contra el nostre país mai no ha estat una broma pesada amb què es pot anar trampejant, sinó l'estratègia més furiosa, obscena i aberrant per acabar fent-nos sentir que no som ni mai serem gent catalana sota la capa del sol, per molt que ho cantem.

Després de tot plegat potser hauríem de tenir una cosa ben clara: fins que no ens unim més i més ciutadans per alçar vigoroses les veus i les mans tot cridant: "Volem República Catalana independent, ara!", els nostres polítics aniran dient: "No encara."

JOSEP JUST SABATER
Winnipeg (Canadà)

Els límits de la negociació

■ Mai no he cregut que un govern socialista a Madrid representés cap solució efectiva per a Catalunya i, després de veure que al congrés els socialistes es comprometen a "defensar la sobirania nacional davant qualsevol referèndum de secessió", veig que no m'equivocava. Si ja ens neguen el dret a decidir el nostre futur per mitjà d'un referèndum, què volen negociar? No es pot negociar amb qui no defensa el dret d'autodeterminació, perquè quan no s'accepten els drets dels pobles l'única resposta del poder és la repressió. No perdem de vista allò que és essencial, ens neguen un dret que tenim. La resta no és més que xerrameca encaminada a confondre.

TERESA CALVERAS
Barcelona (Barcelonès)

La frase del dia

“Em vaig preocupar molt quan el mateix dia que grans editorials marxaven, entraven els tractors a Barcelona”

Jaume Collboni, PRESIDENT DEL GRUP MUNICIPAL DEL PSC A BARCELONA

Tribuna

Josep Huguet. Enginyer industrial i llicenciat en història

Pel juny

Són temps encara confusos després de l'exercici de l'autodeterminació del 1 d'octubre i la subsegüent acció repressiva de l'Estat. Però a Madrid, malgrat l'accés del PSOE al Govern gràcies als vots republicans, no es perceben canvis de fons, només tocs de maquillatge. Ningú no té cap esperança que el PSOE canviï ni la política en relació al reconeixement de la plurinacionalitat ni la política econòmica i social. El PSOE forma part de la paret mestra del règim del 78 i es limitarà a fer el mateix posant-hi una mica de sacarina. Queda l'àmbit de les llibertats i els drets civils. I el compliment de les pròpies lleis. Per ara, sembla que tampoc no es mou res, malgrat els nomenaments de suposats progressistes en algunes responsabilitats. Però és aquí on caldria posar tota la pressió. El PSOE és democrata o forma part del tardofranquisme ambiental. Els advocats de presos i exiliats, l'associació pels drets civils, els col·legis d'advocats i una àmplia base social contrària a la repressió que va molt més enllà que el republicanisme han de perseverar en aquest punt fins fer irrespirable l'ambient al PSOE com a sospitós de prevaricació per incompliment conscient de la pròpia legislació, com han denunciat des de fa temps juristes espanyols progressistes.

MENTRE MADRID NO VARIA ni un mil·límetre la seva posició a Catalunya van cristallitzant noves estratègies encara embrionàries que es preparen per a la nova etapa. I aquí malgrat l'escalfament de les xarxes per part dels qui continuen ancorats en un full de ruta que va quedar trencat a l'octubre, la majoria indignada, dolguda, trista si es vol, sap que el camí pot ser més llarg del previst fa un any. Per això preparar totes les estratègies partint d'un calendari llarg és la millor garantia per acabar fent-lo curt. En canvi perseverar en un

calendari curt és la garantia que acabarà essent molt més llarg pel fracàs segur.

TENIM UN GOVERN AUTONÒMIC amb un programa republicà i vocació social. N'hi ha prou de tenir un programa social per ampliar majories? crec que no per dues raons. La primera és que el que fa el Govern i el Parlament no arriba a les capes de la població que caldria. Per tant, en aquesta nova etapa no es tracta de legislar com xurros noves lleis socials o reprendre els que va tombar el TC com un simple tràmit parlamentari. Cada llei, començant per les que puguin tenir més beneficiaris, hauria de ser divulgada des dels grups parlamentaris que hi donin suport i des del Govern per tots els racons de Catalunya. L'agitació i la participació en la fase prèvia a l'aprovació són obligatoris avui. Cal dedicar tant o més temps a explicar-se que a legislar.

LA SEGONA RAÓ que fa que no sigui suficient la política social és que vivim una fractura emocional i identitària atada

per Ciudadanos. Per tant, el bloqueig mental d'una part important de la població catalana davant de qualsevol proposta que porti l'etiqueta separatista és insuperable. Cal donar més voltes al tema però algunes idees van en la direcció de la campanya de lluites compartides d'Òmnium i de l'impuls a la memòria històrica antifranquista als barris. Memòria de la repressió franquista als llocs d'origen de la immigració espanyola.

I DE LA MATEIXA MANERA que les apel·lacions al diàleg del nou Govern espanyol van acompanyades de la continuïtat de la repressió policial, judicial i econòmica contra els ciutadans de Catalunya, des de Catalunya, les apel·lacions al diàleg han d'anar acompanyades d'estratègies de corrosió dels principals pilars de l'Estat repressor. I aquí queda molta feina per fer. Per exemple, la monarquia, clau de volta simbòlica de l'Estat, és valorada a la cua de les institucions a Catalunya i a bona part de l'Estat. Per això caldria formes intel·ligents, simpàtiques, sarcàstiques d'ensorrar definitivament la legitimitat d'una nissaga que sempre ha surtat gràcies a cops militars i dictadures.

HI HA ALTRES PILARS. Les empreses que formen part del capitalisme extractiu de l'Estat. Les empreses de comunicació finançades per les anteriors i per l'Estat mateix. El prevaricador i a voltes corrupte poder judicial i policial. Caldria que partits i entitats es plantejessin que al costat de la política efectiva interior i la simbòlica exterior decideixin quines eines de mobilització donen als seus militants i ciutadans compromesos que no sigui estar pendents de polítiques institucionals efectives o simbòliques, que són necessàries però clarament insuficients, fins i tot per ampliar la famosa base social. Pel juny, la falç al puny.

“Preparar totes les estratègies partint d'un calendari llarg és la millor garantia per acabar fent-lo curt”

De set en set

Lluís Muntada

El suspens

Fa dos dissabtes el diari *Ara* va publicar un monogràfic sobre les proves d'accés a la universitat (PAU), més conegudes com a selectivitat. A l'editorial d'aquell número es diagnosticava: “Hi ha, d'entrada, una primera evidència que ja fa sospitar de la incoherència de la selectivitat: l'aprova gairebé tothom.” “*Con el aprobado hemos topado, hermano Sancho.*” Per més anys que visqui no deixaré de sorprendre'm cada vegada que observo que un grup de bípedes evolucionats calibra el rigor en l'aprenentatge segons el nombre de suspensos: com més rigor, més suspesos (com si només a través del suspens es pogués ser rigorós!) L'aprobat, en canvi, aixeca tota mena de sospites. Aquesta veneració del suspens deu ser una de les tradicions martirials secularitzades en el nostre sistema educatiu i cultural. Però la veritat és que el suspens, *per se*, no garanteix cap rigor. El que és important és què ha fet el professor durant el procés d'aprenentatge per oferir recursos a aquells alumnes que corrien el risc de quedar exclosos de les dinàmiques de coneixement. Aconseguir una selectivitat que suspengui és la cosa més fàcil del planeta. N'hi ha prou de considerar que la concepció del temps d'Aristòtil, la catàfora, o les funcions polinòmials manicomials són el centre d'un coneixement sagrat. O, com ja es va perpetrar en una prova de llengua anglesa, només cal formular un exercici de comprensió lectora d'un text que versi sobre la mòmia de 5.000 anys d'edat trobada als Alps al 1991. I després preguntar si la mòmia era de nacionalitat austríaca o italiana. I decretar que totes les respostes que no diguessin que la mòmia no era ni austríaca ni italiana perquè en aquella època no hi havia nacionalitats, havien de ser qualificades amb un zero. ¿Parlem del rigor del rigor d'alguns suspensos?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El govern del PSOE defensa el discurs del rei del 3-O

La portaveu diu a Torra que no representa tots els catalans quan trenca amb el rei

Cunillera ofereix diàleg per a grans acords de país

La nova delegada del govern espanyol demana mirar al futur per superar la divisió

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Creu i ratlla a la mona

SOLUCIÓ Torra va a la inauguració dels Jocs a Tarragona perquè ningú el “foragitarà” de Catalunya, però anuncia que no es convidarà més Felip VI ni s’anirà a cap acte que organitzi **PRÈVIA** Participa abans en una protesta contra la figura reial

Òscar Palau
BARCELONA

Complir amb Tarragona, però en cap cas fer el joc a la monarquia espanyola actuant com si res hagués passat. Ans al contrari, participar ahir mateix en les concentracions de protesta per la presència a la ciutat de la figura reial, i trencar-hi al capdavant com a govern, anunciant que se li farà el buit a partir d’ara. Aquesta és la mesurada i reflexionada decisió que va prendre finalment ahir el president Quim Torra, després d’uns dies d’incertesa sobre si acabaria coincidint amb Felip VI en un acte oficial, la inauguració dels Jocs Mediterranis, per primer cop des de l’1-O i el seu incendiari discurs del 3-O, en què va avalar la repressió contra la majoria del poble català. Després d’unes hores prèvies en què s’havien disparat les especulacions, Torra va comparèixer al migdia al Palau de la Generalitat, acabat d’arribar de visitar Carles Puigdemont a Berlín, per comunicar una solució que pretenia satisfer totes les sensibilitats. “He esperat fins a l’últim moment perquè he esperat que el rei reflexionés, però l’espera ha estat en va”, justificava, després que dimecres li enviés una carta demanant-li una reunió i una reflexió profunda sobre el seu rol a Catalunya.

La casa reial ho va obviar i va passar la pilota a l’executiu espanyol, que va descartar cap trobada de contingut “polític” amb el monarca, ni avui ni mai, però Torra tampoc volia

Les frases

“Hem fet tots els esforços per dialogar, però tan sols han vingut del nostre costat [...]. És incompreensible”

“La presència del monarca d’Espanya no condicionarà les nostres decisions. A Catalunya manen els catalans”

“Volem dignitat i no fotografies; dignitat i no menyspreu a la institució de la Generalitat”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

deixar d’exhibir el suport institucional a Tarragona en un esdeveniment internacional de primera magnitud. “Els Jocs es fan a Tarragona i a Catalunya, i s’han organitzat i pagat, sobretot, des del nostre país”, recordava el president, que ja havia denunciat dimecres que el finançament de l’Estat al certamen ha estat lluny del que s’esperava, i a més sempre ple de problemes, que fins i tot el van obligar a endarrerir-lo un any. Torra va agrair l’esforç organitzatiu de les institucions de la ciutat, i en especial de l’alcalde Josep Fèlix Ballesteros, per fer possible els Jocs, i li va desitjar tot l’èxit “perquè també serà el de Catalunya”. I per tot això va decidir ser-hi ahir. “No foragitaran el president i el govern del país de

casa nostra, mai més”, va etzibat, per cloure: “La presència de rei d’Espanya no condicionarà les nostres decisions; a Catalunya manen els catalans.”

Trencar relacions

Aclarit tot plegat, això sí, Torra recordava que tampoc podia fer “com si res” davant tot el que ha passat des de la tardor, i la situació d’excepcionalitat que viu el país, amb presoners polítics, exiliats i centenars de perseguits judicialment. D’aquí que anunciés altres mesures amb què en la pràctica el govern fa creu i ratlla a la corona. D’una banda, ni ell mateix com a president ni cap membre de l’executiu convidaran el rei a cap acte que organitzi la Generalitat. De l’altra, tampoc ningú del govern acceptarà la invitació a cap acte que organitzi la casa reial. El mateix president predicava amb l’exemple, ja que signava a la tarda la renúncia al càrrec d’honor que tenia com a vicepresident de la Fundació Princesa de Girona, que dijous vinent munta una altra visita de Felip VI a Catalunya. I és que Torra troba “incompreensible” que el rei no hagi volgut obrir cap espai de diàleg, i continuï avalant la repressió. “Volem dignitat i no fotografies; volem dignitat i no menyspreu a la institució de la presidència de la Generalitat”, reblava.

Torra va acabar anant a Tarragona hores abans de la inauguració, per fer acte de presència en la mobilització convocada per Omnium i l’ANC, per mostrar el seu malestar amb la coro-

Torra entrega un llibre i els informes de l’1-O al rei

Torra volia evitar la foto amb Felip VI, però ell mateix en va propiciar una, la que li van fer a l’avantlotja del Nou Estadi poc abans de l’inici de l’acte, quan va lliurar-li un exemplar del llibre de fotografies de l’1-O *Dies que duraran anys*, amb textos de diversos autors i

imatges de Jordi Borràs, que fins i tot l’hi va dedicar. Torra va entregar també al monarca els informes del Síndic de Greuges sobre la violència policial de l’1-O i la persecució judicial posterior.

Després, Torra –que va rebre xiulets del públic, com el

rei– va seguir el protocol i va entrar amb la resta d’autoritats a la llotja, on hi havia també la cap de l’oposició, Inés Arrimadas, i el del PSC, Miquel Iceta, per seure entre el president espanyol, Pedro Sánchez, i la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet.

na, i davant d’unes 500 persones va reiterar la petició que Felip VI demani perdó. No va ser l’única protesta, ja que un centenar de convocats pels CDR es van congregat també vora l’estadi, no gaire lluny d’unes

poques desenes d’espanyolistes cridats per Vox. Des d’allà, el diputat de la CUP Carles Riera va deixar clar que el grup no comparteix la celebració dels Jocs, però que va decidir ser-hi per “denunciar i boicotejar

aquest circ de l’especulació i de la repressió”. Riera va demanar a Torra que boicotejés la presència del rei: “Amb la monarquia no es dialoga, se l’expulsa de Catalunya.” [Més informació a L’Esportiu.] ■

L'APUNT

Nació constitucional i autodeterminació

Xavier Miró

El nou acord amb Catalunya que defensa el PSOE depèn només de si està disposat a canviar de posició. Amb mig país partidari de la independència, només pot prosperar una solució jurídica que doni resposta a la part més amantent d'aquest mig país. El PSC defensa el reconeixement nacional però el PSOE no va avui més enllà de la "nació cultural", l'eufemisme per no

conèixer-li el dret a ser sobirana. L'Estat espanyol haurà d'anar, com a mínim, més enllà de l'Estatut. La pluri-nacionalitat té una possibilitat perquè no s'ha reconegut mai. Guanyi o perdi el PSOE en les pròximes eleccions, aquest cop el problema per a l'Estat ja no desapareix. L'autodeterminació ha vingut per quedar-se al centre del debat ciutadà.

arquitectura

El president Quim Torra va compartir finalment lloc a la llotja del Nou Estadi de Tarragona amb el rei Felip VI, si bé va seure al costat del president espanyol, Pedro Sánchez ■ D.A. / EFE

Vista del ple de Girona de l'octubre passat en què es va declarar el rei no grat ■ QUIM PUIG

“El sentir majoritari dels gironins”

■ L'alcaldessa Iloa la decisió “valenta i justificada” de Torra de deixar el seu càrrec a la Fundació Princesa de Girona

Lurdes Artigas
GIRONA

L'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, va aplaudir ahir l'anunci del president Quim Torra de renunciar a la vicepresidència d'honor de la Fundació Princesa de Girona, i va subratllar que “representa el sentir majoritari de la ciutadania de Girona respecte a la figura del rei Felip VI”. En una piulada a Twitter, Madrenas va donar “tot el suport” a Torra i va considerar la decisió “valenta i justificada”.

Cal recordar que l'alcaldessa també va trencar tota relació institucional amb la casa reial i els delegats i subdelegats del govern espanyol just després de l'1 d'octubre i del discurs reial del 3 d'octubre, negant-se a acudir a actes on participessin. El discurs del rei també va motivar que en el ple del 24 d'octubre se'l declarés *persona non grata* a Girona, gràcies al canvi de posició de CiU, que tres mesos abans hi havia votat en contra. De fet, el ple ja havia aprovat el 2014 una

moció que afirmava que la ciutat no se sentia representada pel títol de príncep –o princesa– de Girona. A més, el discurs del rei del 3 d'octubre va fer que deixessin la Fundació Princesa de Girona dels seus artífexs, la Cambra de Comerç de Girona i l'empresari i mecenes Josep Lagares. Encara hi ha, però, més de mitja dotzena de patrons gironins entre els 87 actuals.

La fundació reial no va voler valorar ahir l'anunci de Torra fins a tenir una “comunicació oficial”. ■

XIV Jornades
4, 5 i 6 de juliol 2018

	9:30 h a 11:30 h	12 h a 14 h	16 h a 18 h	18:30 h a 20 h
DIA 4	INAUGURACIÓ Camil Ros, Secretari general de la UGT, Javier Pacheco, Secretari general CCOO, Ada Colau, Alcaldessa de l'Ajuntament de Barcelona, Oriol Lladó, Diputació de Barcelona, Jordi Serrano, Rector de la UPEC. CONFERÈNCIA INAUGURAL Diàleg des dels Miralls Trencats entre John Carlin (<i>La Vanguardia</i>) amb Laura Rosel (TV3 "FAQS").	FUTBOL, L'OPI DEL POBLE DE LA DEMOCRÀCIA? Alena Arregui, Periodista del digital <i>Panenka</i> , Carles Santacana, Historiador, Director del Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona, Oleguer Presas, Exjugador de futbol, Llicenciat en Economia per la UAB. Moderació: Marga Lluch (RNE).	COM SEGUIM TREBALLANT? Bruno Estrada, Economista de CCOO, Membre d'Economistas Frente a la Crisis, Sara Berbel, Doctora en Psicologia Social per la UB, Directora general de Barcelona Activa, Daouda Dieye, Portaveu del Sindicat de Manters. Moderació: Mariana Vilnitsky (<i>Alternatives Econòmiques</i>).	LES ESQUERRES PER SOBRE DE LES FRONTERES Diàleg entre Joan Tardà, diputat per ERC al Congrés dels Diputats, i Yolanda Díaz, diputada d'En Marea (Unidos Podemos) al Congrés dels Diputats. Moderació: Sara González (<i>Nació Digital</i>).
DIA 5	TREBALL AMB DRETS Joaquín Pérez Rey, Professor titular de Dret del Treball a la UCM, Cristina Santos, Comitè d'empresa de Serveis a Bord de l'AVE (Ferrovial), Mònica Clua-Losada, Professora de Ciències Polítiques, Universitat de Texas. Moderació: Laia Soldevila (<i>Critic</i>).	I ARA, QUÈ CAL FER? Ester Capella, (ERC), Miquel Iceta, (PSC), Xavier Domènech, (Catalunya en Comú-Podem), Mireia Vehí, (CUP-Crida Constituent). Moderació: Quico Sallés (<i>El Món</i>).	JOVES I EL MUR INFRAQUEJABLE Berta Barbet, Politòloga per la UPF, Doctora en Ciències Polítiques, Arantxa Tirado, Politòloga, Investigadora a la UNAM, Juan Carlos Monedero, Professor de Ciència Política a la UCM. Moderació: Anna Pacheco (<i>Playground</i>).	DEMOCRÀCIA EN PERILL? Diàleg entre Javier Pérez Royo, catedràtic de Dret Constitucional a la Universitat de Sevilla, i Montserrat Tura, exdiputada al Parlament de Catalunya i exconsellera d'Interior. Moderació: Neus Tomàs (<i>eldiario.es</i>).
DIA 6	REPARTIM LA RIQUESA I EL TREBALL David Casassas, Professor de Teoria Social i Política a la UB, Lina Gálvez, Catedràtica d'Història a la Universidad Pablo de Olavide, Vicenç Navarro, Catedràtic de Ciències Socials a la UPF. Moderació: Laia Altarriba (<i>La Jornada</i>).	CONFERÈNCIA CLOENDA Catalunya: de l'oasi al tsunami a càrrec d'Antoni Gutiérrez-Rubí, assessor en comunicació. Presentat per Xavi Tudó (ARA). PREMIU UPEC	4, 5 i 6 de juliol 2018 Sala Brigades Internacionals UGT Catalunya, Rambla Santa Mònica 10 de Barcelona Inscripcions: del 30 de maig al 3 de juliol a www.upec.cat Del 4 al 6 de juliol directament a les Jornades. Places limitades.	

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Encaixada lluny dels focus

SALUTACIÓ I OBSEQUI • El president Quim Torra finalment accepta acudir a la cerimònia d'inauguració dels Jocs Mediterranis i regala al rei espanyol un llibre sobre les càrregues que va fer la policia durant el referèndum de l'1 d'octubre

Marc Rovira
TARRAGONA

Finalment, va haver-hi trobada a Tarragona entre el president de la Generalitat, Quim Torra, i els caps d'estat i de govern espanyols, el rei Felip VI i Pedro Sánchez. L'encontre, fred i forçat, va estar marcat per la incertesa i els dubtes que, fins a darrera hora, havia exterioritzat el president català sobre la procedència d'acceptar aparèixer en la mateixa fotografia institucional on sortís el monarca, que més de mig any després de l'1 d'octubre encara no ha mostrat cap gest de contrarietat per les brutals càrregues que va fer la policia espanyola per alterar el referèndum. L'encaixada de mans entre Torra i Felip VI va produir-se als passadissos del Nou Estadi. Com a obsequi per al monarca, el president portava el llibre *Dies que duraran anys*.

Passades les nou del vespre les autoritats van entrar a la zona noble de la tribuna. Diverses banderes espanyoles onejaven a la graderia però, també, es van sentir xiulets a discreció. Molt més sonora va ser la xiulada quan, minuts després, la megafonia va entonar els acords de l'himne espanyol. A partir d'aquí la cerimònia d'inauguració dels Jocs va tenir un caràcter festiu, però abans la jornada havia estat tensa.

No va ser fins passat el migdia que Quim Torra va confirmar la seva presència en l'acte d'inauguració dels Jocs Mediterranis. Ho va fer a través d'una declaració institucional des del Palau de la Generalitat. "Aquests Jocs es fan a Tarragona, a Catalunya, i s'han pagat des del nostre país. Hi serem perquè és ca-

Durant la cerimònia, el públic va exhibir banderes espanyoles, estelades i també pancartes per la llibertat dels presos polítics ■ SÍLVIA JARDÍ / ACN

sa nostra", va afirmar Torra, només unes hores després que s'hagués escampat com la pólvora un rumor sobre la seva suposada incompareixença al camp del Nàstic. A més, també va posar de manifest que pensava lliurar a Felip VI els informes del Síndic de Greuges sobre la "violència" arran de l'1-O i la "persecució penal" posterior. Torra va voler deixar clares les reserves que li genera aparèixer al costat del monarca i va manifestar que no pretenia buscar "cap foto" amb el rei.

Torra va lamentar públicament que Felip VI no hagi demanat perdó des que va comparèixer el passat 3

d'octubre amb una "greu declaració". Un retret que va repetir a la tarda quan, només de posar els peus a Tarragona, va acudir a un acte convocat per l'ANC i que va aconseguir reunir mig miler de persones als jardins de davant de l'amfiteatre.

A les portes del Nou Estadi, els CDR també havien convocat una manifestació per protestar per la presència del rei a la ciutat.

Aquesta concentració va coincidir, separada per un centenar de metres i per un sever dispositiu dels Mossos, amb una altra que havia convocat el partit d'ultradreta Vox.

Protestes

Quim Torra, abans d'anar a la cerimònia d'inauguració, va acudir a un acte convocat a última hora per l'ANC, als jardins de davant de l'amfiteatre. Després, ija a dins l'estadi, Torra va ser escridassat per una part del públic quan Ballesteros el presentava.

L'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, no va dubtar a celebrar que el president de la Generalitat, Quim Torra, assistís a l'acte d'inauguració dels Jocs. Ballesteros, que tot just aquest dimecres donava la benvinguda a la ciutat a Torra en l'acte d'inauguració del Palau d'Esports, una infraestructura que ha costat 18 milions d'euros i que ha finançat la Generalitat, admetia ahir que per al president de la Generalitat la decisió sobre si seure o no a la llotja del Nou Estadi, no havia de ser senzilla. L'alcalde del PSC va aplaudir la visita de Torra i va dir que la seva absència hauria estat una "anomalia".

A LA VENDA

SABIES QUE PER FER UN VESTIT D'HOME FAN FALTA 175.000 PUNTADES?

UN REPORTATGE DE PITU BASART A PARTIR DEL TESTIMONI DE JOAN DAUSÀ, L'ÚLTIM SASTRE DE CASSÀ DE LA SELVA

www.gavarres.com

eg

EDITORIAL GAVARRES

POSEM EN VALOR LA GENT I EL TERRITORI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern espanyol defensa el discurs del rei del 3-0

■ La portaveu Celaá avisa Torra que trencar amb el rei implica que la Generalitat no representa tots els catalans ■ Cs i el PP critiquen que Torra utilitzi políticament els Jocs Mediterranis

M. Oliva / J. Larios
MADRID / BARCELONA

Enmig del malestar que ha generat la presència del rei a Catalunya i les exigències del govern de la Generalitat perquè demani disculpes pel discurs del passat 3 d'octubre, l'executiu de Pedro Sánchez va defensar les paraules de Felip VI per les quals avalava l'actuació policial del referèndum i impulsava la via de la intervenció, tot emfasitzant que el monarca va fer el que tocava. "El rei va complir amb la seva obligació institucional", reblava la portaveu del gabinet ministerial, Isabel Celaá, tot avisant el president Quim Torra que trencar relacions amb la Casa del Rei no serà cap problema per al monarca i sí "per a Catalunya, perquè significarà que la Generalitat no representa la totalitat dels catalans".

Tot i així, des del govern del PSOE s'evitava polemitzar sobre els dubtes que havia expressat Torra envers la idoneïtat de la seva presència anit a Tarragona pel fet que Felip VI no s'havia disculpat per aquell discurs i insistia en la tesi que La Moncloa a hores d'ara es manté en "el camí de la distensió". I, en aquest punt, afegia que confia que hi hagi "recipro-

La portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, ahir en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres ■ EFE

Les frases

“He de dir que el passat 3 d'octubre el rei va complir amb la seva obligació constitucional”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“El procés està a tot arreu, fins i tot en els Jocs. És un error i una manca d'intel·ligència política”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS A CATALUNYA

“És una greu irresponsabilitat que Torra intenti buscar el cos a cos amb la monarquia”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL PPC

“Estic agraït perquè el president sigui aquí el dia en què mostrem al món que podem fer grans coses”

Josep Fèlix Ballesteros
ALCALDE DE TARRAGONA

citat” en la resposta de l'executiu català. La portaveu de Sánchez, doncs, repetia que l'objectiu és recuperar la "normalitat institucional" i "evitar tensions". I remarcava que un cop fet el diagnòstic, cal

iniciar "la cura i el tractament". Això sí, no va voler avançar què s'inclourà a l'agenda de la reunió del dia 9 de juliol entre Sánchez i Torra, més enllà de garantir que serà una trobada "oberta" on l'execu-

tiu espanyol "escoltarà i es plantejarà el seu punt de vista".

Des de Catalunya, la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va criticar el "vet" de Torra cap al rei, recordant també que hi ha catalans

que se senten representats per la monarquia. I també va tenir retrets per als dubtes del president català d'assistir a la inauguració dels Jocs Mediterranis. Arrimadas lamentava que el dilema de Torra

s'hagi convertit en notícia perquè "no hi hauria d'haver dubtes" sobre si ser present o no en un esdeveniment que considera "bo per a Tarragona, per a Catalunya i per a Espanya". De fet, la líder de la formació taronja assenyalava que la disjuntiva del president no projecta una imatge institucional de "fortalesa". "Gairebé ha demanat perdó" per anar-hi, considerava Arrimadas, que va retreure a Torra que busqui la "confrontació" fins i tot en un esdeveniment esportiu: "No en deixen passar ni una. El procés està fins i tot a la sopa", va ironitzar.

"Que Torra tingui molt clar que segurament són molts més els que se senten representats pel rei que no pas per ell", va dir el president del PP a Catalunya, Xavier García Albiol. El dirigent popular va qualificar d'"irresponsabilitat greu" que Torra intenti confrontar-se amb la monarquia i que utilitzi "políticament" una celebració esportiva. "Desitjariem que el president es comporti, no faci el ridícul ni ens deixi en evidència", demanava Albiol, defensant que el d'ahir no era un dia de reivindicació.

Qui sí que va celebrar la presència de Torra en el tret de sortida dels Jocs va ser l'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, alhora que reconeixia que era una decisió "difícil de prendre" al·legant que "la situació és molt complicada". Tot i això, el batlle de la seu de la competició esportiva confessava que l'absència del president català hauria estat una "anomalia" pel paper rellevant que la Generalitat ha tingut en la seva organització. ■

QUVI
ESTILISTES

FEM 11 ANYS AL TEU COSTAT!
GRÀCIES PER FER-HO POSSIBLE.

De dimarts a dissabte de 9.30 a 18.30 h · No tanquem al migdia · 93 892 65 87 · info@quvi.es · www.quvi.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cunillera ofereix diàleg per aconseguir “grans acords”

■ Vol reunions amb Torra, Torrent i els consellers per fer acords “de país, d’infraestructures i socials” ■ Trenca el guió de la presa de possessió “enrabiada” per la llibertat de La Manada

Cunillera en la seva presa de possessió davant els exdelegats espanyols i exdirigents i les autoritats polítiques i policials de Catalunya ■ MARTA PÉREZ / EFE

Xavier Miró
BARCELONA

“Crec fermament que el nou govern d’Espanya presidit pel president Pedro Sánchez obre una finestra d’oportunitat per establir un nou marc de diàleg que, entre tots i totes, hem d’aprofitar.” Basant-se en aquesta convicció, la nova delegada del govern espanyol a Catalunya, la socialista Teresa Cunillera, va oferir ahir diàleg al govern català amb l’objectiu d’evi-

tar nous “escenaris de divisió i desconfiança” i assolir “grans acords de país, d’infraestructures i socials”.

Agomolada per la plana major del PSC, amb Içeta, Illa, Granados, Collboni i Ros al capdavant, però també per exdirigents com l’exdelegat Joan Rangel, Pere Navarro i Xavier Sabaté, la nova delegada va fer una crida a “mirar cap al futur” després d’alguns mesos “que no han estat fàcils” i va demanar “lleialtat institucional” i col·labora-

ció entre les administracions. Es va comprometre a fer tot l’esforç de diàleg amb l’única limitació de “la Constitució i la legalitat”.

La històrica política lleidatana va anunciar la voluntat de reunir-se amb el president català, Quim Torra, i el president del Parlament, Roger Torrent, i també amb tots els consellers de la Generalitat per coordinar-se davant “els desafiaments que tenim”, però també va referir-se a l’objectiu de fer de

pont amb el govern de Madrid, amb els ministres del qual també pensa reunir-se.

L’oportunitat de diàleg que ofereix el govern de Pedro Sánchez requereix, segons ella, estar a l’altura del que “una gran majoria ens demana, que no és altra cosa que arribar a grans acords” que beneficiïn tot el país i tots els ciutadans, “no només una part”. En l’agenda de diàleg amb tots els agents socials i polítics de Catalunya, Cunille-

ra destaca la col·laboració amb els municipis amb la voluntat de donar-los suport i de col·laborar-hi també en el marc de la “lleialtat institucional”.

Després de prometre el càrrec amb lleialtat al Rei i a la Constitució, la nova delegada va trencar el guió del seu discurs per expressar la seva “indignació i ràbia” davant l’anunci de la posada en llibertat immediata dels agressors sexuals de La Manada. Cunillera va mostrar l’escalf per

la víctima, que considera ara també “víctima” per la decisió de l’Audiència de Navarra. “Hem de cridar molt fort que no som un tros de carn, que no estem a disposició d’homes que no ens respecten, que no ens tenen en valor. Han de sentir ben alt i fort que no ho consentirem”, va clamar Cunillera abans de demanar disculpes si algú considerava que aquest incís no tocava, tot arrencant un aplaudiment general dels convidats a l’acte.

La plana major socialis-

Les frases

“Una gran majoria ens demana arribar a grans acords. Acords de país, d’infraestructures, socials”

“Cal que mirem cap al futur amb la voluntat de no reincidir en la divisió i la desconfiança”

Teresa Cunillera
DELEGADA DEL GOVERN ESPANYOL

ta la va acompanyar en la presa de possessió en un acte en què van assistir l’alcaldessa Colau; el diputat David Pérez com a representant de la Mesa del Parlament i el secretari general d’Afers Exteriors i Relacions Institucionals de la Generalitat, Aleix Vilatoro. Entre els presents hi havia alts càrrecs de la Guàrdia Civil, la Policia Nacional, els Mossos i l’exèrcit, a més del delegat sortint, Enric Millo, i els exdirigents d’UDC Espadaler, Duran i Lleida i Sánchez Llibre. ■

Aragonès: “Hi haurà més 1-0 i cal garantir que acabem guanyant”

Ò. Palau
BARCELONA

“Hi haurà més 1-0 al nostre país, i hem de garantir que el pròxim l’acabem guanyant.” L’adjunt a la presidència d’ERC i vicepresident del govern, Pere Aragonès, va enviar ahir un missatge de confiança en la implementació de la

República, i va voler oferir a “tot l’independentisme, perquè pugui ser compartida”, la nova estratègia que el partit aprovarà el cap de setmana vinent en la conferència nacional. ERC es proposa “fer republicans” tot exercint polítiques de marcat caire social des del govern, en espera de crear una nova

oportunitat en el futur que es pugui afrontar amb més suport intern i extern. “Els nous embats han de ser per guanyar de manera definitiva”, indicava en l’obertura del consell nacional, que va aprovar uns comptes que va presumir que tenen “deute zero” amb els bancs. Aragonès va reivindicar també el

diàleg ara, però va avisar que, “si no té com a objecte central l’exercici de l’autodeterminació, algú s’estarà equivocant molt”. El vicepresident ja va dir que ho posaran sempre sobre la taula, i va exigir a l’Estat que respecti el principi que “cal poder fer política a Catalunya sense por de la repressió”. ■

Pere Aragonès va obrir ahir el consell nacional d’ERC, que va aprovar els comptes anuals del partit del 2017 ■ ORIOL DURAN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pastor suma un quart regidor al govern badaloní

▣ Jordi Subirana, d'Units per Avançar, entra en un executiu que dilluns es farà públic ▣ El traspàs de poders, en marxa

F. Espiga
BADALONA

Davant l'evidència que únicament amb tres regidors li faltaran mans per gestionar un Ajuntament de la magnitud i complexitat del de Badalona, el seu nou alcalde, Àlex Pastor (PSC), ha començat a buscar suports a banda i banda de l'espectre polític local. Amb el PP i els partits que sostenien l'anterior executiu (Guanyem, ERC i ICV-EUiA) descartats per voluntat pròpia de bon principi, l'executiu socialista ha trobat un primer aliàt en el regidor Jordi Subirana, d'Units per Avançar. Amb una dilatada trajectòria i experiència en la política municipal badalonina –la seva estrena com a regidor va ser el 2003–, Subirana va arri-

La frase

“Vull ser l'alcalde de tots, dels que pensen com jo i dels que no. Per tant, cal neutralitat institucional”

Àlex Pastor
ALCALDE DE BADALONA

bar a ser el màxim responsable local de la ja extinta Unió Democràtica. Ja des del mateix dia de la votació de la moció de censura contra Dolors Sabater, en què es va abstenir, es va començar a especular amb la possibilitat que el representant d'Units acabés entrant al govern. Com així ha estat. De moment no es coneix quina serà la seva responsabilitat concreta, ja que Pastor vol esperar fins dilluns per donar a co-

nèixer la composició del cartipàs. Fins aleshores oficialment tot està obert, fins al punt que també hi ha qui fa córrer el nom del regidor de Ciutadans, Juan Miguel López González, com a possible candidat a sumar-se també a l'equip del PSC.

Justament els interrogants sobre quin serà el format i la composició final de l'equip rector de l'Ajuntament de Badalona va ser una de les qüestions que es van tractar en la primera reunió entre Àlex Pastor i la seva antecessora, Dolors Sabater. Una trobada que va servir per començar a traspasar responsabilitats, i on es van tractar qüestions que queden pendents en l'agenda municipal. Sobre això, la cap de files de Guanyem va advertir de la necessitat d'encar-

Àlex Pastor i Dolors Sabater abans que comencés la reunió que van mantenir ahir ■ ACN

rilar decisions com ara la subvenció a l'esport de base de la Penya, que es vota dimarts en ple. Més enllà de les qüestions de tràmit, la trobada també va evidenciar que entre el govern sortint encara hi ha coïssor. I per això, i en clau més política, Sabater va recalcar que “no acceptarà el relat” que no han gestionat bé quan, a parer seu, ha estat el contrari ■

La polseguera per la pancarta

L'endemà que el govern del PSC fes retirar la pancarta en suport dels presos, Àlex Pastor defensava la decisió per la necessitat de preservar “la neutralitat institucional”. “Vull ser l'alcalde de tots, dels que pensen com jo i dels que no”, va insistir per justificar que no s'utilitzi simbologia

que, a parer seu, crea divisió. Un raonament que va ser rebutjat per Sabater explicant que ahir es va penjar una altra pancarta de denúncia amb l'afer de La Manada. “En tots dos casos es qüestiona una decisió judicial, per què se'n criminalitza una i no l'altra?”, es va preguntar.

Demanen arxivar la causa del tall a l'AP-7 a Figueres

▣ Les defenses dels onze investigats, que van declarar ahir, no veuen base legal al cas

Redacció
FIGUERES

Les defenses dels investigats pel tall de l'AP-7 i l'N-II a l'Alt Empordà el 27 de març demanaran l'arxivament del cas perquè sostenen que no hi ha base legal per atribuir-los delictes de resistència, desobediència a l'autoritat i desordres públics. Amés, també subratllen que els mateixos Mossos d'Esquadra recullen a l'atestat que les identificacions van ser “aleatò-

ries” i a mig quilòmetre del punt on van tallar les dues carreteres. “El cas cau pel seu propi pes”, ha afirmat una de les advocades, Montserrat Vinyets. Dels onze activistes citats a declarar al jutjat d'instrucció 7 de Figueres, dos no han comparegut. Un d'ells perquè no ha rebut correctament la citació i l'altre perquè ha optat per desobeir. “No ha comparegut per visualitzar el degoteig constant d'atestats que criminalitzen actuacions emmarcades en drets fonamentals”, ha detallat Vinyets. Dels nou que sí que han comparegut, set s'han acollit al seu dret a no declarar. Els altres dos res-

tants han respost a les preguntes de la defensa perquè podien acreditar que aquell dia a aquella hora no estaven als talls. Unes 200 persones s'han concentrat a les portes dels jutjats de Figueres per donar suport als activistes encausats en el marc de la campanya AP-7: llavor republicana. Abans d'entrar a l'edifici, dues de les encausades han llegit un manifest que fa una crida a plantar cara a la “repressió”. Entre el grup de suport, hi havia els alcaldes de Celrà, Dani Cornellà, i Bàscara, Narcís Saurina, i també el regidor de Sant Joan de Vilatorrada, Jordi Pesarrodonà.

Unes 200 persones van donar suport als investigats ahir al jutjat de Figueres ■ M. LÓPEZ (ACN)

Talls tot el matí

Els fets pels quals se'ls investiga van succeir el 27 de març passat, dos dies després de la detenció a Alemanya de Carles Puigdemont. Centenars de persones van respondre a la crida dels comitès de de-

fesa de la República (CDR) i van tallar l'autopista a l'altura de la sortida de Figueres Nord a partir de les sis del matí. El tall va durar fins al migdia, quan els Mossos d'Esquadra van acabar desallotjant la via després de fer algunes càr-

regues contra els manifestants. A continuació, un grup d'unies 300 persones van anar fins a l'N-II a Hostalets de Llers i van tallar el pas. Els Mossos els van desallotjar poca estona després, abans de les dues de la tarda. ■